For Folkethingets Vedkommende:

somhelst anden Næring saa og af Alt, hvad der er oppebaaret eller at ansee som Vederlag for Arbeide, Tjeneste eller Bistandsydelse af hvilkensomhelst Art;

b) af Bortforpagtning, Bortfæstning eller Udleie af rørligt eller urørligt Gods; den Leilighed, en Eier selv har beboet, beregnes som Indtægt for ham efter den Leie, som han ved Udleie deraf maatte have kunnet faae;

c) af et Embede eller en Bestilling, saasom Gage, Sportler, Naturalydelser eller Emolumenter, ligesom af Apanage, Pension, Vartpenge, Klosterhævning, Livrente, Aftægt, Gaver, Understøttelser o. s. v.;

d) af Rente eller Udbytte af alle Slags Obligationer, Actier og andre inden- og udenlandske Penge-Effecter, saa og af Capitaler, der have været udlaante her i Landet eller i Udlandet, med eller uden Pant, mod eller uden Forskrivning.

Ved al Indtægt, der hidrører fra Næringsbrug, fradrages de Udgifter, som have fundet Sted for at holde Næringen i Gang (Driftsomkostninger); hertil henregnes dog ikke, hvad der er anvendt til egen og Families Underhold og Betjening, med Undtagelse af, hvad der godtgjøres ved Familiemedlemmernes personlige Arbeide at være besparet i Driftsomkostninger. Fra den Indtægt, som haves ved Embedsgage, maae de Udgifter til Contoirhold m. v. fradrages, som Embedets Bestridelse har medført, ligesom de Pensioner og andre Byrder, der maatte paahvile Embedet, maae føres til Afgang. Ligeledes maa Enhver fra sin Indtægt bringe i Afdrag det Beløb, som i det paagjældende Aar af ham er udredet i directe Skatter, i Afgifter til Commune eller Kirke, i Tiende, Fæste- og Forpagtningsafgifter, Aftægtspræstationer og lignende Byrder, samt i Renter af Prioriteter og anden Gjæld, eller til blot Vedligeholdelse af hans Eiendom.

§ 4.

Skatten ansættes efter det sidste Aars Indtægt. Som saadant regnes Calenderaaret 1866, medmindre den Vedkommendes Næringsvei

For Landsthingets Vedkommende: